

V Col·loqui Internacional “La lingüística de Pompeu Fabra”

NORMES DE PRESENTACIÓ DELS TEXTOS

La data límit de recepció de les ponències i comunicacions és el **divendres 11 de gener de 2019**. No s'acceptaran textos arribats fora de termini.

El text s'ha de fer arribar per correu electrònic a *miquelangel.pradilla@urv.cat* i en suport de paper a:

Miquel Àngel Pradilla Cardona
Departament de Filologia Catalana
Facultat de Lletres-Campus Catalunya
Universitat Rovira i Virgili
Avinguda Catalunya, 35
43002 Tarragona

No s'acceptaran textos enviats únicament per correu electrònic.

El nom de l'arxiu que conté el text de ponència o de la comunicació ha de ser el cognom de la persona o de les persones que la signen.

Per a les **ponències**, el text complet (incloent-hi la bibliografia i els possibles gràfics o taules) no pot excedir de 31.500 caràcters (amb espais). L'interlineat és d'un espai i mig. La família de lletra que s'ha de fer servir és la Times New Roman del cos 12; l'espai entre caràcters ha de ser el normal. Per a les **comunicacions**, el text complet (incloent-hi la bibliografia i els possibles gràfics o taules) no pot excedir de 25.200 caràcters (amb espais). L'interlineat és d'un espai i mig. La família de lletra que s'ha de fer servir és la Times New Roman del cos 12; l'espai entre caràcters ha de ser el normal.

Els textos han de seguir les normes que s'indiquen tot seguit o seran retornats als autors. No es publicarà cap text que no les segueixi estrictament.

I. NORMES GENERALS

La primera ratlla de cada paràgraf ha d'anar entrada 1 cm. No s'ha de deixar espai entre paràgrafs. No s'han de fer servir tabulacions.

Si es vol destacar alguna paraula o sintagma, es farà amb cursiva, no pas amb negreta o cometes.

Per a l'estructura cal respectar el format següent:

a) Títol: en minúscules, centrat, amb la mateixa lletra i cos que el text (ni cursiva ni negreta).

b) Deixant dos espais, el nom i cognom (o cognoms) de l'autor/a, centrat, amb la mateixa lletra i cos que el text (ni cursiva ni negreta).

c) A sota, lloc de treball de l'autor/a (o titulació acadèmica o condició en qualitat de què signa l'article), centrat, amb la mateixa lletra i cos que el text (ni cursiva ni negreta).

d) Cos del text: a dos espais de l'encapçalament.

e) Si es divideix el cos del text en apartats, es deixa una ratlla entre l'últim paràgraf d'un apartat i el títol de l'apartat següent, i una altra entre el títol i el primer paràgraf de l'apartat. El títol de l'apartat ha d'anar justificat a l'esquerra, en rodona, sense negreta, introduït amb el sistema decimal (amb un punt després de la xifra i un espai entre la xifra i el títol). Convé evitar els subapartats.

Les crides s'han d'introduir (després del signe de puntuació, si és el cas) numerades amb superíndex. El text de les notes va al final de la comunicació (no pas a peu de pàgina), amb cos 10 i amb el mateix espaiat que el cos del text.

II. REFERÈNCIES I CITACIONS AL COS DEL TEXT

Per fer una referència bibliogràfica al cos del text s'ha d'utilitzar el sistema autor-data, segons el que es desprèn dels exemples següents (no s'han de fer servir les notes per donar referències bibliogràfiques, si no és que en la nota s'hi diu alguna altra cosa):

Com indicava Ramon Obert (1997), tots els governs amaguen l'ou.

[*Es pot prescindir del nom al cos del text:* Com indicava Obert (1997), tots els governs amaguen l'ou.]

Com indicava Ramon Obert (1997: 32), tots els governs amaguen l'ou.

Com indicaven Obert & Tancat (1997: 32), tots els governs amaguen l'ou.

Com indica Julià i Moné (2000: 13), les condicions per a l'exercici professional de la lingüística no existien encara al país.

Aquesta dificultat ja ha estat assenyalada per alguns autors (Solà 1988, Jou 1997), però ara per ara no sembla que s'hagi trobat el mecanisme per superar-la.

Aquesta dificultat ja ha estat assenyalada per alguns autors (Solà 1988: 44; Jou 1997: 123), però ara per ara no sembla que s'hagi trobat el mecanisme per superar-la.

Aquesta dificultat ja ha estat assenyalada per alguns autors (Obert & Tancat 1976, Jou 1997), però ara per ara no sembla que s'hagi trobat el mecanisme per superar-la.

Si se citen textos d'altri, la citació es fa a l'interior del text quan és curta (màxim tres ratlles):

En opinió d'aquesta autora, “una llengua no és sinó la representació mental de les interaccions socials” (Joana Gree Pau 1988: 67), i és per això que recomana investigar, abans que cap altra cosa, les organitzacions socials.

Si és llarga, es fan a paràgraf trencat, entrades 1 cm, sense sagnar, i amb cos 10:

Aquesta va ser la resposta del president del comitè:

El text complet (inclosa la bibliografia i les possibles gràfiques o taules) ha d'ocupar entre 4 i 8 pàgines. Les pàgines han de ser de 33 ratlles. Les ratlles, a 1 espai i mig, han de tenir una llargada de 15 cm. El cos de la lletra ha de Times 12, amb un espai entre caràcters normal. I ara pla, quines coses de dir, senyor, senyor de Mataró, quina cosa. (Domingo 1989: 143)

Per aquest motiu, el consell va decidir fer dimitir el president. I és que tot plegat...

Quan es fa una citació d'una obra de Fabra cal indicar l'edició que hem utilitzat (vegeu també l'apartat sobre la llista de referències bibliogràfiques). Per tant, no escriurem:

Fabra (1932: 79) defineix el mot *allò* amb el sintagma “aquella cosa”

si no és que hem fet servir la primera edició del diccionari. Altrament, escriurem, per exemple:

Fabra (1983 [1932]: 78) defineix el mot *allò* amb el sintagma “aquella cosa”.

Fem servir el mateix procediment per a obres inèdites a l'època de l'autor que han estat publicades modernament:

Segons el gramàtic Joan Petit i Aguilar (1998 [1823-1829]: 432), els adverbis no tenen capacitat de regir.

III. LLISTA DE REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

La llista de referències bibliogràfiques va al final, abans de les notes, encapçalada amb el títol “Referències bibliogràfiques”, que va en rodona, centrat, a dos espais del cos del text. La primera referència se separa del títol amb dos espais. El sistema que s’ha de seguir es desprèn d’aquests exemples (el cognom va en versaletes):

Llibres

NAVARRO, Pere (2000): *Aproximació geolingüística als parlars del Priorat*, Reus, Carrutxa.

NOGUER, Patrícia (ed.) (2000): *Aproximació a l’estètica*, Sevilla, Instituto de Estudios Barrocos.

NORER, Max (ed.) (2000): *Aproximació al món mundial*, 3 vols., Sevilla, Instituto de Estudios Barrocos.

NORER, Max (ed.) (2000-2002): *Aproximació al món no mundial*, 3 vols., Sevilla, Instituto de Estudios Barrocos.

VERDAGUER, Jacint (1997): *Canigó*, edició de Narcís Garolera, Barcelona, Quaderns Crema.

Si hi ha dos autors, no es fa inversió cognom-nom en el segon:

GINEBRA, Jordi; Anna MONTSERRAT (1999): *Diccionari d’ús dels verbs catalans*, amb la col·laboració de Xavier Rull i Anna Saperas, Barcelona, Edicions 62.

GIL, Jordi; Antoni MARC (eds.) (1999): *La política lingüística*, Barcelona, Edicions Bluf.

Cal posar el nom de fonts dels autors, i tots els autors d’un treball (si no és que n’hi ha més de quatre):

GIL, Jordi; Antoni MARC; Patrícia NOGUER; Pere NAVARRO (eds.) (1999): *La política lingüística*, Barcelona, Edicions Buf.

Si n’hi ha cinc o més:

GIL, Jordi; i altres (1985): *La política lingüística*, Barcelona, Edicions Bluf.

Si l’autor fa servir habitualment els dos cognoms:

JULIÀ I MONÉ, Joan (2000): *Pere Barnils: l’home, el lingüista i el mestre (1882-1933)*, Barcelona, Publicacions de l’Abadia de Montserrat.

(Si no escriu la *i* entre els cognoms, no l’escrivim.)

Articles, capítols o estudis en volums col·lectius

El sistema es dedueix del que s’ha vist fins ara. Cal tenir en compte, però, el següent.

1. Després del títol, es posa la paraula *dins*.
2. Després es posa el nom i cognom (per aquest ordre) del curador, editor, coordinador o director del volum. Després, entre parèntesis, si és curador, editor, coordinador o director del volum. Després, coma.
3. Després les dades normals com a llibre i després les pàgines de la contribució (no us ho deixeu).

COQUES, Antoni (1999): “Mi tía es una arpía”, dins Joan Geroni (ed.), *Noves aportacions a la definició de “tia”*, Barcelona, Edicions El Dimoni, pp. 45-59.

COC, Marta (1999): “Ara no puc”, dins Joan Geroni (ed.), *Noves aportacions a la definició de “tia”*, vol. II, Barcelona, Edicions El Dimoni, pp. 45-59.

4. Si no hi ha nom de curador o equiparable, no en posem:

COQUES, Antoni (1999): “Mi tía es una arpía”, dins *Noves aportacions a la definició de “tia”*, Barcelona, Edicions El Dimoni, pp. 45-59.

5. Si el curador coincideix amb l'autor:

PRADILLA, Miquel Àngel (1999): “El secessionisme lingüístic valencià”, dins Miquel Àngel Pradilla (ed.), *La llengua catalana al tombant del mil·lenni*, Barcelona, Empúries, pp. 153-202.

6. Si en la llista de referències bibliogràfiques n'hi ha més d'una del mateix volum, el sistema és aquest:

COQUES, Antoni (1999): “Mi tía es una arpía”, dins Joan Geroni (ed.) (1999), pp. 45-59.
CULLER, Anna (1999): “Ser tía no es poca cosa”, dins Joan Geroni (ed.) (1999), pp. 113-125.
GERONI, Joan (1999): “La tía Maria com a prototipus de tia”, dins Joan Geroni (ed.) (1999), pp. 127-138.
GERONI, Joan (ed.) (1999): *Noves aportacions a la definició de “tia”*, Barcelona, Edicions El Dimoni.

Articles de revistes

1. Cognom (o cognoms, si habitualment signa amb tots dos cognoms), en versaletes, després coma i després el nom. Després, data; i després dos punts.

2. Títol en rodona i entre cometes, només amb majúscula la primera lletra de la primera paraula.

4. Després del títol, coma. Després, nom de la revista, en cursiva i amb majúscula els verbs, adjectius i noms. Després, coma.

5. Després l'abreviatura núm. i el número (o vol. i volum; o vol. i núm. i volum i número). Després, entre parèntesis, la data de publicació del número de la revista, precisant el mes si la revista és mensual, el trimestre si és trimestral, etc.

6. Després del parèntesi final, coma. Després l'abreviatura pp. i el número de les pàgines. Després, punt.

7. Si hi ha indicacions com “nova etapa” i equiparables, es posen entre comes tot just després del títol de la revista.

Exemple:

SUNYER, Magí (1999): “Antoni Rovira i Virgili, dramaturg ibsenià”, *Revista de Catalunya*, nova etapa, núm. 143 (setembre de 1999), pp. 35-43.

Si se sap que la data formal de la revista no s'acorda amb la data real, es posa dins els parèntesis, entre claudàtors, la data real:

GINEBRA, Jordi (1999): “Problemes de la història social de la llengua dels segles XIX i XX”, *Caplletra*, núm. 27 (primavera 1999 [2000]), pp. 13-21.

Altres supòsits

ROT, Xavier (1987): “El concepte de bellesa en la literatura catalana del segle XV”, tesi doctoral, Departament de Filologia Catalana de la Universitat Rovira i Virgili.

SAAVEDRA, Marga (en curs): “Els ulls i l'aigua: anàlisi d'una imatge des de la perspectiva de la crítica literària cibernètica”, tesi de llicenciatura en curs, Departament de Nous Llenguatges de la Universitat de Xauxa.

MALLÓ, Benet (1999): “Pròleg” a Pere Coll Onet, *La vida és dura*, Mataró, Edicions del Cul Estret, pp. 3-9.

MALLÓ, Benet (1999): “La descoberta d’un novel·lista”, pròleg a Pere Coll Onet, *La vida és dura*, Mataró, Edicions del Cul Estret, pp. 3-9.

NET I BRUT, Pere (1988): “El darrer Rull”, estudi preliminar a Joan Rull, *Darrers escrits*, Mataró, Publicacions de l’Ajuntament de Mataró, pp. 7-26.

Però si, a més, citéssim el text de Joan Rull, llavors:

NET I BRUT, Pere (1988): “El darrer Rull”, estudi preliminar a Joan Rull (1988), pp. 7-26.
RULL, Joan (1988): *Darrers escrits*, edició a cura de Pere Net i Brut, Mataró, Publicacions de l’Ajuntament de Mataró.

Altres observacions

Si la llista conté una referència d’una edició que no és la primera, cal indicar-ho:

ROC, Pere (1988): *La normalització lingüística a debat*, 2a edició, Tarragona, Edicions del Vent.

O bé, sobretot per a obres que tothom coneix per la data de la primera edició:

FABRA, Pompeu (1983 [1932]): *Diccionari general de la llengua catalana*, 18a edició, Barcelona, Edhasa.

FABRA, Pompeu (1993 [1898]): *Contribució a la gramàtica de la llengua catalana*, edició facsímil a cura de Sebastià Bonet (en un volum amb *Ensayo de gramática de catalán moderno*), Barcelona, Alta Fulla.

Si convé, després es poden posar les dades de la primera:

ROC, Pere (1988): *La normalització lingüística a debat*, 2a edició, Tarragona, Edicions del Vent (1a edició: 1985).

FABRA, Pompeu (1983): *Diccionari general de la llengua catalana*, 18a edició, Barcelona, Edhasa (1a edició: Barcelona, Llibreria Catalònia, 1932).

En qualsevol cas, no farem servir superíndexs per assenyalar números d’edició.

Si utilitzem la primera edició d’una obra però l’obra és avui accessible sobretot en una edició moderna, convé informar de l’existència d’aquesta edició més recent, sobretot si és una edició a càrrec d’un especialista:

FABRA, Pompeu (1891): *Ensayo de gramática de catalán moderno*, Barcelona, Est. y Llib. L’Avenç de Massó y Casas. Edició facsímil (juntament amb Fabra 1898) a cura de Sebastià Bonet: Barcelona, Alta Fulla, 1993.

FABRA, Pompeu (1898): *Contribució a la gramàtica de la llengua catalana*, Barcelona, Tipografia L’Avenç. Edició facsímil (juntament amb Fabra 1891) a cura de Sebastià Bonet: Barcelona, Alta Fulla, 1993.

Però si només hem citat una de les dues gramàtiques:

FABRA, Pompeu (1898): *Contribució a la gramàtica de la llengua catalana*, Barcelona, Tipografia L’Avenç. Edició facsímil (juntament amb *Ensayo de gramática de catalán moderno*) a cura de Sebastià Bonet: Barcelona, Alta Fulla, 1993.

També és possible:

FABRA, Pompeu (1891): *Ensayo de gramática de catalán moderno*, Barcelona, Est. y Llib. L’Avenç de Massó y Casas. Reproduït a Fabra (1993).

I llavors:

FABRA, Pompeu (1993): *Ensayo de gramática de catalán moderno / Contribució a la gramática de la llengua catalana*, edició facsímil a cura de Sebastià Bonet, Barcelona, Alta Fulla.

Si el llibre està coeditat o està editat en dos llocs:

ROC, Pere (1985): *La normalització lingüística a debat*, Tarragona, Edicions del Vent / Martí Editors.

ROC, Pere (1985): *La normalització lingüística a debat*, Tarragona/Reus, Edicions del Vent.

ROC, Pere (1985): *La normalització lingüística a debat*, Tarragona/Reus, Edicions del Vent / Ganxets University Press.

Els volums *Estudis de Llengua i Literatura Catalanes* de l'Abadia de Montserrat els tractarem com a volums de revista:

LORENTE, Mercè (1996): "La lexicografia teòrica: els prototips de diccionaris", *Estudis de Llengua i Literatura Catalanes*, vol. XXXIII (1996) [= *Miscel·lània Germà Colón* / 6], pp. 339-363.

Més exemples orientadors

FABRA, Pompeu (1912): *Gramática de la lengua catalana*, Barcelona, Tipografia L'Avenç; Massó, Casas & C^a. Edició facsímil: Barcelona, Edicions Aqua, 1982.

FABRA, Pompeu (1918): *Gramàtica catalana*, Barcelona, Institut d'Estudis Catalans.

FABRA, Pompeu (1924): "L'obra de depuració del català", discurs llegit en la sessió inaugural del curs 1924-1925 de l'Ateneu Barcelonès. Citat de Pompeu Fabra, *La llengua catalana i la seva normalització*, a cura de Francesc Vallverdú, Barcelona, Edicions 62, 1980, pp. 149-165.

O bé:

FABRA, Pompeu (1924): "L'obra de depuració del català", discurs llegit en la sessió inaugural del curs 1924-1925 de l'Ateneu Barcelonès. Citat de Pompeu Fabra (1980), pp. 149-165.

I llavors :

FABRA, Pompeu (1980): *La llengua catalana i la seva normalització*, a cura de Francesc Vallverdú, Barcelona, Edicions 62.

Altres:

FABRA, Pompeu (1933): *Gramàtica catalana*, 7a edició, Barcelona, Institut d'Estudis Catalans.

FABRA, Pompeu (1956): *Gramàtica catalana*, Barcelona, Teide.

[Aquesta obra va ser editada sense data, com se sap, però la tradició permet datar-la així, sense necessitat d'escriure: (s. d. [1956]).]

MARCET, Pere; Joan SOLÀ (1998): *Història de la lingüística catalana 1775-1900. Repertori crític*, 2 vols., Vic/Girona, Eumo Editorial / Universitat de Girona / Universitat de Vic.